

Tinkimättömällä ohjauksella riemukkaaseen osaamiseen

VAASA

MARITA BACKMAN

Helluntaipyhänä kaupungintalo n juhlasali oli taas täynnä yleisöä ja lämmintä tunnelmaa, kun Onkilahden ala-asteen oppilaat tarjosivat konsertissaan musiikkilämyksiä. Ohjelmakokonaisuus vaihteli, ja kaikki musiikkiluokkien asteet olivat mukana esittelemässä työnsä tuloksia.

Kolmansien ja neljänsien luokkien perinneohjelma *Tahdon tanssihin ruveta* aloitti konsertin aidosti ja iloisesti. Siinä olimme musiikkimme juurilla. *Tsurun kylvä* oli paitsi vakuuttavaa vuorolaulantaa myös oiva näyttö esiintymistaidoista. Hallitut ilmeet ja eleet piristivät ja kertoivat työstä. Asutkin täydensivät raikasta vilpittömyyttä.

Seuraava kolmen laulun kokonaisuus edusti alun hienoisesta epätasaisuudesta huolimatta monitahoista osaamista ja kevään raikkautta. — Mozartin *Paimenen kevään* taidokas piano-osuus oli **Anne Tienhaar**an.

Musiikkiluokkien orkesterin kokonaisuudessa on puutteena jousien vähyys. Kuitenkin nokkahuilut täydentävät ja värittävät ilahduttavasti kokonaisuutta. Nuorten soittajien kasvua edistää monipuolinen tutustuminen musiikkikirjallisuuteen. Tällä kertaa kuultiin näytteinä mm. Purcellin, Händelin ja Mozartin musiikkia.

musiikki

Onkilahden ala-asteen musiikkiluokkien kevätkonsertti, johtaja György Kadar, muut opettajat ja säestäjät Anne Tienhaara ja Ritva Käräjämäki.

Musiikkiluokkien kokoonpanoja johtava **György Kadar** tekee soittajia kasvattaen. Paikoin esitykset kuitenkin jäivät ilmeettömiksi. Täsmällisenä cembalistina oli jälleen Anna Tienhaara.

Välilajan jälkeen esiintyi kuudesluokkalaisten kamarimusiikkiryhmä. Taidokasta nokkahuilun käsittelyä on ilo kuunnella — selllo tuki sitä totisena. Nokkahuilu ei ole helppo taitoisoin, mutta oikeassa ohjauksessa syntyy tuloksia ja nautittavia säveliä. Yhteissoittoahan on aina hiottava.

Kuudesluokkalaiset saivat perinteiset ruusunsa musiikillisen kasvunsa alussa olevilta kolmasluokkalaisilta. Kiitokseksi soi Merikannon tuttu *Kevätlinnoille etelässä*.

Viides- ja kuudesluokkalaisten kuoron muodostaa reilut 50 laulajaa. Kolme laulua tulkittiin hienostuneesti ja herkästi. Tuntemattoman säveltäjän keskiaikaisessa pääsiäislaulussa lauloi kuoron johtaja — tuttavallisesti Juri — ryhdikkäästi mukana.

Palestrinan laulu esitettiin herkästi, ja sointi oli melko

tasainen. Jos sulki silmänsä, siirtyi vaivatta keskieurooppalaiseen katedraaliin kuulo herkistyneenä. Bandhierin laulussa dynaamiset vaihtelut toteutuivat hienosti — muutenkin esitys oli kiinnostava.

Bartokin kolmessa laulussa Juri oli elementissään. Raikas *Tyttöhän on kallis* ja herkkä *Korpeen synkkään kuljen* tulkittiin vaivatta. Kaunista ja hyvää laulantaa. Kuuntelin ilolla sanoja: jokainen erottui selkeästi. *Husaarilaulun* tulkinta oli taitoa ja taidetta. Eläköön ne molemmat!

Tällaisiin tuloksiin ei päästä kuin osaavassa ja tiedostetussa ohjauksessa. Oppia kylvetään, juurrutetaan ja vaalitaan. Työtä tekevät Juri ja **Ritva Käräjämäki** tukijoukkoineen. He eivät säästä itseään ja jaksavat innostaa ja vaatia yhä uudestaan lasten ja nuorten sekä meidän kaikkien parhaaksi. Musiikki kasvattaa, herkistää ja vahvistaa enemmän kuin arvaammekaan; sen he, Ritva ja Juri tietävät.

Kevätkonsertissa hallittiin kokonaisuudet hyvin: musiikkita nauttiminen oli helppoa. Pieniä puutteita en edes kuunnellut: kasvun tiellähän ollaan.

Lopuksi kuultu Kuulan *Ilta-tunnelma* oli hapuileva; odotin enemmän. Paciuksen *Suomen laulu* sen sijaan soi paikoin upeasti. Ylimääräinen numero kertoi paljon kuoron tasosta. Tällaisella osaamisella siirytään tyylikkäästi musiikkiluokkien juhlavuosikymmenelle.